

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(456)

49. posiedzenie
Komisji Rolnictwa
i Ochrony Środowiska
w dniu 7 listopada 2006 r.

VI kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Poprawki do Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych, przyjętej w Wiedniu dnia 8 lipca 2005 r. (druk nr 275).
2. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej i niektórych innych ustaw (druk nr 272).
3. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (druk nr 271).

(Początek posiedzenia o godzinie 17 minut 06)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Jerzy Chróścikowski)

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Otwieram posiedzenie senackiej Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska. Jest to już, można powiedzieć, jubileuszowe, bo pięćdziesiąte posiedzenie. Mamy więc mały jubileusz w pracy.

Witam państwa na dzisiejszym posiedzeniu. Szczególnie miło mi powitać pana ministra Mariusza-Oriona Jędryska. Witam również pana profesora Niewodniczańskiego. Jest wśród nas także pan Andrzej Kremer. Są wśród nas – witam serdecznie – pan Józef Piotr Klim, poseł na Sejm, pan Jacek Partyka, Jacek Staciwa z Krajowego Związku Rewizyjnego. Witam panią dyrektor, bardzo mi miło, witam panią legislator, jak również panie, które nam pomagają, z sekretariatu. Szczególnie zaś miło mi witać moich kolegów senatorów, członków komisji.

W punkcie pierwszym dzisiejszego porządku obrad mamy rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Poprawki do Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych, przyjętej w Wiedniu dnia 8 lipca 2005 r.; druki sejmowe nr 915 i nr 1038 i druk senacki nr 275.

Prosiłbym pana ministra o krótkie wprowadzenie.

Jeśli można, Panie Ministrze, to proszę.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska
Mariusz-Orion Jędrysek:**

Pan prosił mnie o wprowadzenie, Panie Przewodniczący, ale tu stroną prowadzącą jest Ministerstwo Spraw Zagranicznych. Może zatem prosiłbym, jeśli można, o udzielenie najpierw głosu przedstawicielowi z MSZ. Dobrze?

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Tak jest.

Jeżeli tak, to proszę bardzo.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Prawno-Traktatowego
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Andrzej Kremer:**

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Chciałbym uprzejmie przedłożyć Wysokiej Komisji ustawę uchwaloną przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 26 października bieżącego roku.

Ustawa wyraża zgodę na ratyfikację przez prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Poprawki do Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych, przyjętej w Wiedniu w dniu 8 lipca 2005 r. Poprawka uzupełnia konwencję o ochronie fizycznej materiałów jądrowych, wraz z jej załącznikami, która została podpisana w 1980 r. i w 1987 r. weszła w życie, w ten sposób, że poszerza zakres jej obowiązywania, obejmującego ochronę także fizyczną podczas przechowywania, stosowania czy użytkowania oraz transportu materiałów jądrowych w granicach państw stron konwencji oraz ochronę fizyczną obiektów jądrowych.

Stronami przedmiotowej konwencji jest aktualnie sto dwanaście państw, w tym Rzeczpospolita Polska oraz Wspólnota Euratom, stanowiąca wspólnotę państw członkowskich Unii Europejskiej. W tym zakresie Wspólnota Euratom wykonuje też szereg zadań związanych właśnie z zabezpieczeniem, kontrolą transportu i przechowywaniem materiałów jądrowych. Celem zmian jest dalsze doskonalenie bezpieczeństwa w przystosowaniu technologii jądrowych. Wprowadza dwie nowe definicje: obiektu jądrowego oraz sabotażu. Z punktu widzenia Rzeczypospolitej Polskiej rozszerzenie konwencji ma istotne znaczenie z uwagi na fakt, że wprawdzie Polska w bardzo ograniczonym zakresie użytkuje technologie jądrowe, ale kraje sąsiednie eksploatują elektrownie jądrowe i ich bezpieczeństwo będzie oddziaływać na bezpieczeństwo Polski. W przypadku natomiast, gdyby Polska kiedyś zdecydowała się na budowę elektrowni jądrowej, będzie to oczywiście pociągało za sobą stosowne konsekwencje.

Nie chciałbym omawiać konwencji poprzez szczegóły techniczne. Pozwolę sobie zwrócić uwagę na to, że przyjęcie przedmiotowej konwencji będzie pociągało za sobą niewielkie nowelizacje prawa atomowego i kodeksu karnego, które zostały przygotowane i będą w dalszej kolejności wdrożone.

Wyrażenie przez Wysoki Sejm i Wysoki Senat zgody na ratyfikację w trybie art. 89 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej spowodowane jest zakresem proponowanych zmian, w tym w szczególności konieczności dokonania zmian prawnych, oraz wpływem na działalność podmiotów gospodarczych i obywateli, na które mogą zostać nałożone dodatkowe obowiązki związane z ochroną obiektów jądrowych, co uzasadnia przyjęcie tego trybu ratyfikacji. Dziękuję uprzejmie.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Dziękuję.

Pani legislator, jak widzę, nie zgłasza jakiegokolwiek specjalnej opinii, czyli ustawa nie budzi żadnych zastrzeżeń legislacyjnych. Czy chciałaby pani ewentualnie zabrać głos?

(Wypowiedź poza nagraniem)

Dziękuję.

Czy ktoś jeszcze z przedstawicieli rządu chce zabrać głos?

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska
Mariusz-Orion Jędrysek:**

Nie mam wiele do powiedzenia. Oczywiście popieramy ustawę. Nie ma dodatkowych kosztów wprowadzenia jej w życie.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Dziękuję.

Czy ktoś z panów senatorów chciałby zabrać głos?

Proszę, pan profesor Gołaś.

Senator Andrzej Gołaś:

Panie Przewodniczący! Panowie Ministrowie! Drodzy Koledzy!

Chciałbym zwrócić uwagę na pewien fragment wystąpienia pana ministra. Nie wiem, na ile dokładnie to zapisałem. Jeżeli niedokładnie, to pan minister mnie sprostuje, ale brzmiało to mniej więcej tak: Polska w niewielkim stopniu wykorzystuje technologie jądrowe. Tak mniej więcej to zabrzmiało, Panie Ministrze.

(Zastępca Dyrektora Departamentu Prawno-Traktatowego w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Andrzej Kremer: To znaczy należałoby dodać: do produkcji energii elektrycznej...)

Tego pan wtedy nie dodał, ale to, co zacytowałem, jest wierne. Czy do produkcji energii elektrycznej, czy do innych celów, jest to jednak rzecz dla nas – wydaje mi się – wstydliva. Dobrze by było, abyśmy przy okazji dyskusji na ten temat w tej komisji podnieśli właśnie kwestię wykorzystania nowoczesnych technologii jądrowych, nie tylko do produkcji energii elektrycznej, ale generalnie w naszym życiu. To bowiem jest sprawa biomedycyny, ale to jest także sprawa gazyfikacji węgla i to jest sprawa ciemnogrodu, który panuje także w świecie polityki, to znaczy że wszystko, co jest związane z energią jądrową, jest złe i należy się od tego dystansować.

Oczywiście, nie wnoszę żadnej poprawki ani sugestii. Cieszę się, że w ogóle ten temat stanął na forum. Chodzi mi o to, ażeby zwrócić uwagę – i moim kolegom, i wszystkim obecnym – na fakt, że Polska w niewielkim stopniu wykorzystuje technologie jądrowe i to jest dla nas wstyd. Dziękuję.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Dziękuję za zabranie głosu panu senatorowi.

Myślę, że nasza komisja akurat niedawno miała przecież posiedzenie wyjazdowe, na którym między innymi o tym mówiliśmy, szczególnie przy temacie węgla. Mogę zatem powiedzieć naszym językiem, że komisja temat draży, a rząd, uczestniczący w tych pracach, będzie starał się realizować politykę, którą sugerujemy.

Proszę bardzo.

**Prezes Polskiej Agencji Atomistyki
Jerzy Niewodniczański:**

Chcę jeszcze do tego, co mówił pan senator Gołaś, dodać, że może nie jest tak bardzo źle z Polską. Polska wprawdzie nie produkuje w ogóle energii elektrycznej z reakcji rozszczepiania, nie ma energetyki jądrowej, ale mamy trzy tysiące instytucji, które stosują różne technologie jądrowe. W samej medycynie mamy sto siedemdziesiąt jeden pracowni medycyny nuklearnej. Tak że nie jest tak źle. Polska traktowana jest jako kraj zaawansowany w technice jądrowej.

Oczywiście, materiałów jądrowych do fizycznej ochrony – ponieważ nie mamy energetyki – nie ma tak dużo. Aczkolwiek Polska jest traktowana jako kraj krytyczny, to znaczy że jest zdolny do wyprodukowania broni jądrowej. Nie jest zresztą żadną tajemnicą, że ta ilość materiałów jądrowych, które mamy, wystarczyłaby do wyprodukowania trzynastu bomb jądrowych. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Dziękuję.

To chyba jest wystarczająca informacja. Co prawda, sam nawet nie wiedziałem, że mamy tyle materiałów. No, ale jeśli taka jest prawda, to trzeba przyjąć ją do wiadomości.

Rozumiem, że więcej pytań nie ma. Możemy przejść do głosowania.

Proszę bardzo, kto jest za podjęciem uchwały dotyczącej ustawy o ratyfikacji Poprawki do Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych, przyjętej w Wiedniu dnia 8 lipca 2005 r.? (6)

Dziękuję. Uchwałę podjęliśmy jednogłośnie.

Dziękuję osobom, które chciały uczestniczyć w pierwszej części posiedzenia.

Zastanawiam się, czy pan profesor Gołaś nie chciałby być sprawozdawcą tej ustawy.

(Senator Andrzej Gołaś: Bardzo proszę.)

To może pan profesor Gołaś będzie sprawozdawcą.

Dziękuję państwu w tej części posiedzenia.

Proszę o zaproszenie do drugiej części posiedzenia państwa z Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Za chwilę zaczniemy tę część. Mamy jeszcze chwileczkę. Poczekamy.

(Przerwa w obradach)

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Witam państwa na pięćdziesiątym posiedzeniu Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska. Szczególnie miło mi powitać pana ministra Sebastiana Filipka-Kaźmierczaka. Jest również pani dyrektor Aleksandra Szelałowska, dyrektor Departamentu Finansów – witam serdecznie. Witam również panią Irenę Filipowicz, naczelnika wydziału. Witam wszystkie osoby, które przybyły na drugą część posiedzenia. Są wśród nas pani Bogumiła Kasperowicz, którą witam, pani Urszula Wernikowska, którą witam, i witam serdecznie pana Tomasza Figurskiego.

Proszę państwa, mamy do rozpatrzenia jeszcze dwie ustawy. Pierwsza z nich to ustawa o zmianie ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej i niektórych innych ustaw, wraz z projektami aktów wykonawczych; druki sejmowe nr 927 i nr 1054 oraz druk senacki nr 272.

Prosiłbym pana ministra o wprowadzenie. To bowiem jest, jak rozumiem, projekt rządowy. Proszę więc o wprowadzenie. Jest wśród nas również pan poseł sprawozdawca. Rozumiem, że jeśli będzie potrzeba, to też udzielimy mu głosu.

Proszę.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Sebastian Filipek-Kaźmierczak:**

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Projekt ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej i niektórych innych ustaw wynika z konieczności uregulowania kwestii proceduralnych, to jest notyfikowania, monitorowania i sprawozdawczości pomocy publicznej w rolnictwie i rybołówstwie.

Kompetencje w zakresie postępowania notyfikacyjnego, postępowania przed komisją – takie jak monitorowanie pracy publicznej, kontroli u beneficjenta, pomocy oraz skarg pieniężnych w zakresie rolnictwa i rybołówstwa – przypisano w projekcie ustawy ministrowi rolnictwa i rozwoju wsi. Ponadto w projekcie ustawy wprowadzono przepisy określające sposób postępowania między udzielającymi pomocy.

Konieczność wprowadzenia zmian wynika również z wejścia w życie z dniem 1 stycznia 2005 r. rozporządzenia komisji nr 1860/2004 w odniesieniu do pomocy w ramach zasad *de minimis* dla sektora rolnego i sektora rybołówstwa. Na mocy tego rozporządzenia państwo członkowskie zobowiązane jest do rejestrowania oraz opracowania wszystkich informacji, dotyczących pomocy *de minimis* w rolnictwie i rybołówstwie. W szczególności musi być przestrzegane to, żeby pomoc przyznana jakiegokolwiek beneficjentowi w sektorze rolnictwa i rybołówstwa nie przekroczyła 3 tysięcy euro w dowolnie określonym okresie trzech lat. I druga sprawa – ogólne kwoty pomocy *de minimis* w rolnictwie i w rybołówstwie określonej dla Polski. W rolnictwie są to 44 miliony 895 tysięcy euro, a w rybołówstwie – 1 milion 652 tysiące 100 euro.

Dodatkowo wprowadzono zmiany w przepisach obowiązujących, które dotyczą zmian w ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym, w ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, w ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach, w ustawie z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym oraz w ustawie z dnia 29 listopada 1997 r. – Prawo bankowe, nakładające obowiązek stosowania przepisów w projektowanej ustawie przy udzielaniu pomocy publicznej.

Pozostałe zmiany w projekcie ustawy wprowadzono na wniosek prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Proponowane zmiany odnoszą się jedynie do przepisów, których znowelizowanie jest w najbliższym czasie niezbędne, i mają na celu ich uporządkowanie lub doprecyzowanie. Dziękuję za uwagę.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Dziękuję.

Czy legislator...

(*Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Bardzo proszę.*)

Proszę.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo! Szanowni Państwo!

Biuro Legislacyjne zgłosiło pięć uwag do ustawy. Część ma charakter pytań. Zaproponowałem kilka poprawek.

Jeżeli chodzi o pierwszą poprawkę czy pierwsze pytanie, to dotyczy ono dodawanego art. 13 ust. 3b. W przepisie tym wskazano, że wnioski o wydanie opinii, o której mowa w art. 12 ust. 1, przekazuje się w formie papierowej bądź też w formie elektronicznej wraz z załączonymi do niej dokumentami. W katalogu dokumentów, które mają być przekazane w formie papierowej bądź elektronicznej, nie znalazła się opinia o możliwości udzielenia pomocy, o której mowa w art. 13 ust. 3. W związku z tym Biuro Legislacyjne formułuje pytanie: czy taki był zamiar ustawodawcy, czy też takie opinie również powinny znaleźć się w katalogu, o którym mowa w art. 13 ust. 3b? To jest pierwsza uwaga.

Czy mam, Panie Przewodniczący, przedstawiać teraz kolejno wszystkie uwagi?

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Jak pan minister woli: czy chce pan od razu usłyszeć kolejno wszystkie uwagi, czy pojedynczo? Pojedynczo, tak?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie rolnictwa i Rozwoju Wsi Sebastian Filipek-Każmierczak: Pojedynczo.)

Dobrze.

To proszę, Panie Ministrze.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Sebastian Filipek-Każmierczak:**

Panie Przewodniczący, jeżeli chodzi o pierwszą uwagę, jeżeli chodzi o elektronikę, to może poproszę panią dyrektor, żeby doprecyzowała...

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Proszę.

**Dyrektor Departamentu Finansów
w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Aleksandra Szelałowska:**

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Zasada ma być taka, że wszystkie dokumenty potrzebne do wydania opinii mają być w formie papierowej i elektronicznej. Opinia zaś stanowi załącznik do wniosku i niekoniecznie powinna być w formie elektronicznej, dlatego że mogłaby być w tej formie zmieniana. Tu chodzi o to, żeby to było tak jak zaświadczenie do decyzji – podpisana opinia na papierze, że wszystko jest w porządku. Tak że bez elektroniki tutaj...

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Dziękuję.

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Druga uwaga Biura Legislacyjnego...)

Jeszcze pan poseł chce zabrać głos.

(*Poseł Józef Klim: Jeżeli mogę...*)

Proszę.

Poseł Józef Klim:

Nad tą sprawą była dyskusja w trakcie posiedzenia komisji sejmowej. Posłowie przyjęli wyjaśnienia ministerstwa, iż opinia w wersji papierowej będzie wystarczająca. Tak że my też na naszym etapie ten problem wychwyciliśmy.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Dziękuję panu posłowi.

Proszę, pan legislator.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Jakub Zabielski:

Druga uwaga dotyczy art. 1 pkt 14 i 15, w zakresie zmian w art. 19 i 20.

Szanowni Państwo, Wysoka Komisjo, art. 20 w dotychczasowym brzmieniu stanowi, że uzupełnienie notyfikacji dokonywane jest za pośrednictwem stałego przedstawicielstwa Rzeczypospolitej Polskiej przy Unii Europejskiej w Brukseli i uzupełnienie notyfikacji jest dokonywane niezwłocznie. W związku z tym, że dokonano zmian w art. 19 i 20, rozłączono zakresy tych przepisów. Obecnie w ustawie brakuje przepisu wskazującego, że uzupełnienie notyfikacji będzie dokonywane za pośrednictwem stałego przedstawicielstwa.

Po drugie, brakuje wskazania, że prezes urzędu czy też minister właściwy do spraw rolnictwa powinien w sprawie uzupełnienia notyfikacji działać niezwłocznie. Uzupełnienie ustawy o przepis regulujący to, jak się wydaje, jest wskazane, jeżeli wziąć pod uwagę konsekwencję ustawodawcy. Ustawodawca określił, że notyfikacja i wycofanie notyfikacji będzie dokonywane za pośrednictwem stałego przedstawicielstwa. W tych przypadkach minister działa niezwłocznie. I, jeszcze raz powtórzę, dotychczasowe uregulowania również to przewidywały. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Dziękuję.

Proszę, pan minister.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Sebastian Filipek-Kaźmierczak:

Prosiłbym, żeby do uwag ustosunkowała się pani dyrektor Szelałowska. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Dziękuję bardzo.

Proszę bardzo.

**Dyrektor Departamentu Finansów
w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Aleksandra Szelałowska:**

Przyjęcie proponowanych uwag oznaczałoby, że przepisujemy przepisy unijne. Przepisy unijne mówią o tym, że dwa miesiące to jest czas na uzupełnienie notyfikacji. Co do każdego pytania, jest absolutny deadline: dwa miesiące. I nie można przekroczyć tego czasu.

Przepisy unijne do końca nie precyzują, że ma to być za pośrednictwem stałego przedstawicielstwa. Klucz do autoryzacji notyfikacji otrzymuje jedna jednostka koordynacji na poziomie państwa członkowskiego. Z reguły jest to stałe przedstawicielstwo RP przy Unii Europejskiej w Brukseli. Nic jednak nie stoi na przeszkodzie, żeby zamiast stałego przedstawicielstwa był to inny organ. W przypadku Polski, istotnie, jest to stałe przedstawicielstwo. Ale to wynika również z przepisów unijnych, z elektronicznej formuły notyfikacji programów pomocowych.

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Czy mogę się jeszcze ustosunkować do wypowiedzi pani dyrektor?)

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Proszę bardzo.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

W takim wypadku, skoro termin czy określenie, że prezes urzędu powinien niezwłocznie przekazywać, uzupełniać tę notyfikację, wynika z przepisów wspólnotowych, to Biuro Legislacyjne w tym zakresie wycofuje się ze swojej uwagi.

Niemniej jednak pozostaje aktualna sprawa tego, aby wskazać, że również uzupełnienie notyfikacji następuje za pośrednictwem stałego przedstawicielstwa. Skoro ustawodawca przewidział, że notyfikacja i wycofanie notyfikacji dokonywane jest za pośrednictwem stałego przedstawicielstwa, to jeśli w wypadku uzupełnienia notyfikacji nie wskażemy, że ma być to stałe przedstawicielstwo, może być wątpliwość, czy będziemy działać za jego pośrednictwem. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Dziękuję.

Proszę panią dyrektor.

**Dyrektor Departamentu Finansów
w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Aleksandra Szelałowska:**

Jedna uwaga. Nie ma możliwości formalnej, dlatego że jeżeli uzupełnienie notyfikacji poszłoby poza stałym przedstawicielstwem, Komisja tego nie przyjmie. Będzie to traktowane jako nieformalne uzupełnienie notyfikacji. Taka jest procedura. Jeżeli tym kluczem koordynacyjnym jest stałe przedstawicielstwo, to nie ma akceptacji noty-

fikacji i nie ma akceptacji zmiany notyfikacji. To jest automat, procedura przyjęta przez Komisję Europejską.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Dziękuję.
Jeszcze pan legislator.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Nie chciałbym tutaj polemizować z panią dyrektor. Ja się oczywiście zgadzam, że niewątpliwie będzie to stałe przedstawicielstwo. Niemniej powinna być zachowana w ramach ustawy pewna konsekwencja w tworzeniu przepisów. Skoro wskazaliśmy, że notyfikacja i wycofanie notyfikacji następuje w takim trybie, to również, jak się wydaje, powinniśmy wskazać, że uzupełnienie notyfikacji następuje za pośrednictwem... Wynikało to wprost z dotychczasowych przepisów. W tym momencie to zostało zmienione. Dziękuję.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Dziękuję.
Czyli rozumiem, że ta poprawka może być przyjęta.
Proszę, następna propozycja.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dziękuję bardzo.
Kolejna poprawka dotyczy art. 1 pkt 29. Proszę państwa, ustawodawca dokonał zmiany w art. 36 ust. 1. Dotychczas w art. 36 ust. 1 mowa była o jednym sprawozdaniu, które przekazywał Radzie Ministrów prezes urzędu. W związku ze zmianą w art. 36 ust. 1 w przepisie tym będzie mowa obecnie o dwóch sprawozdaniach. Jedno sprawozdanie będzie przygotowywał prezes urzędu, a drugie sprawozdanie, w zakresie rybołówstwa i rolnictwa, będzie przygotowywał minister właściwy do spraw rolnictwa. W związku z tym, że w art. 36 ust. 1 mowa jest o dwóch sprawozdaniach, jak się wydaje, konsekwencją tego będzie konieczność zmiany w ust. 3 art. 36, wskazanie, że w ust. 1 chodzi o dwa sprawozdania, a nie o jedno. Poprawkę zaproponowałem w pkt 3. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Dziękuję.
Proszę, strona rządowa.

**Dyrektor Departamentu Finansów
w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Aleksandra Szelańska:**

Możemy przyjąć tę propozycję, dlatego że to też jest formalne. Wiadomo, że będą dwa sprawozdania.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Dziękuję.

Proszę o następną uwagę.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dziękuję bardzo.

Kolejna uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy pktu 33 i zmiany w art. 44 ust. 1, w związku z art. 21 ust. 2. Zmiana w art. 44 rozszerza katalog obowiązków, których niewykonanie bądź nienależne wykonanie będzie skutkowało możliwością nałożenia kary pieniężnej na beneficjenta pomocy. Wskazane jest, że obowiązkiem takim będzie obowiązek sformułowany w art. 21 ust. 2. Z tym że, proszę państwa, w art. 21 ust. 2 sformułowany jest katalog podmiotów zobowiązanych do przedstawiania informacji i w katalogu tym nie wymieniono beneficjenta pomocy. W związku z tym z punktu widzenia beneficjenta pomocy może się rodzić wątpliwość, czy jest on zobowiązany do przedstawiania informacji, o których mowa w art. 21 ust. 2. Przepisy formujące sankcję za naruszenie obowiązku powinny być precyzyjne.

W związku z tym Biuro Legislacyjne zaproponowało, aby w art. 21 ust. 2 rozszerzyć katalog podmiotów zobowiązanych do przedstawiania określonych informacji o beneficjenta pomocy. W ten sposób unikniemy zarzutu, że beneficjent pomocy nie jest wymieniony w art. 21 ust. 2, a mimo to może być w stosunku do niego zastosowana sankcja w postaci kary pieniężnej. Oczywiście, w świetle obecnie obowiązującego art. 21 ust. 2 można się domyślać, że beneficjent pomocy mieści się w kategorii innych właściwych podmiotów, ale nie jest to uregulowanie dostatecznie precyzyjne, pozwalające na tej podstawie sankcjonować zachowania beneficjenta pomocy.

Proszę państwa, Wysoka Komisjo, w uzasadnieniu do projektu ustawy znalazło się sformułowanie, że zmiana w art. 44 ust. 1 ma na celu zdyscyplinowanie nie tylko beneficjentów pomocy – a więc podmiotów, które uzyskały pomoc – ale również podmiotów ubiegających się o udzielenie pomocy. W związku z tym Biuro Legislacyjne formułuje tutaj pytanie: czy zmiana zaproponowana w ustawie jest wystarczająca do tego, aby osiągnąć cel, którym jest dyscyplinowanie podmiotu ubiegającego się o udzielenie pomocy, skoro art. 44 ust. 1 nie sankcjonuje niewłaściwego wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 21 ust. 2, przez ten podmiot? Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Dziękuję.

Proszę panią dyrektor.

**Dyrektor Departamentu Finansów
w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Aleksandra Szelałowska:**

Naszym zdaniem, oczywiście, wystarczająca jest już motywacja do udzielanej odpowiedzi. Zasadnicza kwestia jednak jest w tym, że jeżeli podmiot ubiegający się

o udzielenie pomocy nie odpowie na dodatkowe pytania, to znaczy wycofuje się z ubiegania się o pomoc. Tak to traktujemy.

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: A pierwsza część?)

Pierwsza część... Wydaje się, że ma pan rację. Tak, to jest słuszna uwaga.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Czyli możemy się odnieść do tej poprawki, tak?

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Jeszcze, Panie Przewodniczący, pozwolę sobie dodać, że poprawka do art. 21 ust. 2 będzie skutkowałą koniecznością zmiany w art. 1 w pktcie 36, tam gdzie jest przepis zbiorczy dodający po wyrazach „prezes urzędu” wyrazy „ministra właściwego do spraw rolnictwa”. A więc poprawka, którą sformułowałem w pktcie 4, składa się de facto z dwóch poprawek.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Dobrze. Rozumiem, że pan przygotowuje zapis.

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Tak. Będzie tak jak w opinii.)

Dziękuję.

Proszę, następna uwaga.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Ostatnia uwaga Biura Legislacyjnego.

Panie Przewodniczący, Wysoka Komisjo, Szanowni Państwo, w uchwalonej przez Sejm ustawie nie uwzględniono faktu, że w dniu 22 września 2006 r. została uchwalona ustawa o przejrzystości stosunków finansowych pomiędzy organami publicznymi a przedsiębiorcami publicznymi oraz o przejrzystości finansowej niektórych przedsiębiorców.

Ustawa z 22 września dokonuje również nowelizacji ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, w szczególności zmienia art. 44 ust. 1. Zgodnie z ustawą o przejrzystości finansowej, w dniu 21 kwietnia 2007 r. wejście w życie przepis art. 44 ust. 1 w brzmieniu: „za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków, o których mowa w art. 21 ust. 1, w art. 39 oraz art. 40 ust. 1, oraz za utrudnianie przeprowadzenia kontroli u beneficjenta pomocy prezes urzędu może w drodze decyzji nałożyć na beneficjenta karę pieniężną do wysokości równowartości 10 tysięcy euro”. Wejście w życie w kwietniu przyszłego roku tego przepisu spowodowałoby to, że przepis, który dzisiaj wprowadzamy, dzisiaj modyfikujemy, zostałby zastąpiony przez przepis ustawy o przejrzystości finansowej. W przepisie, zgodnie z ustawą o przejrzystości finansowej, sankcji podlegałyby obowiązek, który my wykreśliłyśmy obecną ustawą, a mianowicie obowiązek sformułowany w art. 40 ust. 1. To po

pierwsze. A po drugie, w brzmieniu przyjętym w ustawie o przejrzystości finansowej nie występuje minister właściwy do spraw rolnictwa jako podmiot upoważniony do nakładania na beneficjenta kar pieniężnych. W związku z tym Biuro Legislacyjne proponuje odpowiednią zmianę w ustawie o przejrzystości stosunków finansowych, uwzględniającą zmiany dokonywane omawianą przeze mnie ustawą. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Dziękuję panu legislatorowi.
Proszę, pani dyrektor.

**Dyrektor Departamentu Finansów
w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Aleksandra Szelągowska:**

Oczywiście, to jest uwaga słuszna, dlatego że jest to następstwo ustaw, a podczas przygotowywania projektu ustawy jeszcze nie było zmiany wrześnieowej. W związku z tym, oczywiście, nie mogliśmy jej uwzględnić.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Poprawka jest do przyjęcia, tak?
Dobrze. Dziękuję.
Czy są jeszcze jakieś uwagi? To już wszystkie, tak?
(*Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Dziękuję. Biuro Legislacyjne nie ma więcej uwag.*)
Dziękuję.
W związku z tym otwieram dyskusję.
Czy ktoś jeszcze z członków rządu chciałby ewentualnie zabrać w tej sprawie głos? Nie ma chętnych.
Czy ktoś z panów senatorów chciałby zabrać głos?
Proszę, panie senatorze Gołaś.

Senator Andrzej Gołaś:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.
Dobrze, że pan przewodniczący dostrzega, choć trochę późno, obecność także senatorów. Wydaje mi się, że dla procedowania byłoby lepsze, gdyby w każdym momencie i w każdej sytuacji, kiedy jest prowadzona polemika pomiędzy stroną rządową a Biurem Legislacyjnym, także senatorowie mogli być dopuszczani do głosu, ażeby w tym momencie dopytywać się o pewne rzeczy. Z upływem czasu bowiem pewne sprawy nabierają mniejszej ostrości albo wręcz, ze względu na wiek senatorów, ulegają zapomnieniu. W trosce więc o wiek senatorów bardzo bym prosił, ażeby w przyszłości dopuszczać nas do głosu także w polemice pomiędzy stroną rządową a legislatorem.

Mam uwagę następującą. Ona jest podobna w swojej treści do uwagi, którą złożyłem w poprzednim punkcie obrad, dotyczącym energii nuklearnej czy fizyki jądrowej, czy też jej wykorzystania, czy pewnego, jak to nazwałem nawet chyba w swoim wystąpieniu, ciemonogrodu, z którym też spotkałem się tutaj.

Pani dyrektor w swoim wystąpieniu, w pierwszej uwadze, po pierwszej poprawce czy też wątpliwości, czy raczej pytania, które zostało złożone przez Biuro Legislacyjne... Przypominam to, gdyż to sobie zanotowałem, a nie dlatego, że mam jeszcze dobrą pamięć, bo mam dobrą pamięć, ale wsteczną. To jednak sobie zanotowałem. Chodziło o różnicę pomiędzy wymaganiami dotyczącymi dokumentu, pomiędzy dokumentami papierowymi a dokumentami elektronicznymi, jeżeli dobrze to zanotowałem. I usłyszałem w wypowiedzi pani dyrektor następujące sformułowanie, które sobie zanotowałem in extenso: „bez elektroniki tutaj”. „Bez elektroniki tutaj” – jeszcze raz to powtórzę. To znaczy, że ta elektronika jest jakimś złem.

Przypominam, że trzy priorytety Unii Europejskiej – kolejność jest dowolna, bo tam nie ma żadnych priorytetów – to są: polityka wyrównywania szans, ochrona środowiska, to jest jako drugi punkt, i trzeci – budowanie społeczeństwa informacyjnego. W ramach społeczeństwa informacyjnego jest zawarty element, w którym obywatel, petent, zainteresowany będzie mógł bez wysyłania dokumentów papierowych załatwiać sprawy na drodze elektronicznej. To jest sprawa zaawansowanych prac, związanych z podpisem elektronicznym itd. W sytuacji, kiedy od przedstawiciela rządu usłyszałem sformułowanie: „bez elektroniki tutaj”, to musi to budzić grozę. To jest zgroza. Rozumiem, że jest to po prostu nieporozumienie, przesłowienie, że nie taka była intencja i że się pani z tego sformułowania wycofa.

Zwróciłbym się jednak jeszcze raz do Biura Legislacyjnego o przedstawienie informacji, jaka jest rozbieżność. Późno, bo późno, ale wtedy nie miałem szansy, kiedy to sformułowanie zostało... Jeżeli pan przewodniczący pozwoli, bardzo bym prosił, ażeby to zostało przedstawione: jaka jest różnica pomiędzy dokumentami elektronicznymi a papierowymi?

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Dziękuję panu senatorowi za zabranie głosu. No, taki już mamy przyjęty zwyczaj na posiedzeniach, że najpierw głos mają przedstawiciele rządu, potem głos ma legislator. Pan poprosił tylko, żeby mógł udzielać odpowiedzi na bieżąco. Chodziło o ustosunkowanie się do wypowiedzi pana legislatora. Zawsze otwieramy dyskusję i dopiero po wysłuchaniu przedstawicieli rządu, legislatorów zabieramy głos my. Tak że to nie jest moje przeoczenie, ale taka jest praktyka, jaką zawsze stosujemy na posiedzeniach. W związku z tym przepraszam, Panie Senatorze. Gdyby pan podniósł rękę, może nawet zmieniałbym to, zrobił wyjątek i w tym przypadku dopuścił do dyskusji. Ale takiego zgłoszenia nie widziałem. A jeśli nie zauważyłem, to przepraszam. Na pewno udzieliłbym głosu, bo zawsze staram się nie pomijać głosów senatorów. Jeśli chodzi o te wyjaśnienia, to tak jak w dyskusji...

Proszę, Panie Legislatorze.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Dziękuję.

Panie Senatorze, Biuro Legislacyjne sformułowało uwagę dotyczącą dodawanego w art. 13 ust. 3b. W ust. 3b wskazano, że wnioski, o których mowa w przepisie art. 12, wraz z dokumentami, które dołącza się do tego wniosku, powinny być przed-

stawione w formie papierowej i w formie elektronicznej. W katalogu dokumentów, które mają być przedstawione w formie papierowej i elektronicznej, nie znalazła się opinia o możliwości udzielenia pomocy, o której mowa w art. 13 ust. 3. W związku z tym zapytałem, czy celowe jest działanie ustawodawcy w tym zakresie, czy być może ta opinia powinna być również przedstawiana w formie papierowej i elektronicznej. Taka była intencja Biura Legislacyjnego. Takie było pytanie. Dziękuję.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Dziękuję.

Proszę jeszcze o wypowiedź panią dyrektor, gdyż, jak rozumiem, trzeba by się do tej sprawy odnieść.

**Dyrektor Departamentu Finansów
w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Aleksandra Szelańska:**

Gwoli wyjaśnienia. Chodzi o to, że elektronicznie wydana opinia mogłaby być w formie skanowanej, czyli jako zeskanowana podpisana opinia, a to dlatego, że opinia sama w sobie, w formie chociażby pliku, nie miałaby podpisu i nie byłaby wiarygodna. Po zeskanowaniu zaś może mieć formę elektroniczną. Chodzi tu o to, żeby w opinii nie można było nic zmieniać. Zupełnie nic. Nie można wtedy dodać ani jednego znaku. Chodzi więc o to, że opinia może być zeskanowana, nie może jednak być w typowej formie elektronicznej, w pliku wordowskim.

Dla wyjaśnienia: w przypadku programów, które są programami pomocy indywidualnej, Komisja Europejska dopuszcza formułę wordowską – nie skanowaną, ale właśnie formułę wordowską – po to, żeby mogły być później opublikowane w internecie programy pomocy indywidualnej. I stąd jest ta różnica.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Dziękuję.

Czy panu senatorowi wystarcza to wyjaśnienie?

Senator Andrzej Gołaś:

Nie, to wyjaśnienie mi nie wystarcza. Przecież jest ustawa o podpisie elektronicznym i jest kwestia dotycząca sfałszowania dokumentów na drodze elektronicznej. Dokumenty przesyłane na drodze elektronicznej to jest nasza przyszłość. To znaczy mogę powiedzieć w ten sposób: gdyby ministerstwo powiedziało, że nie jesteśmy w tej chwili przygotowani do tego, żeby rozróżniać to, co może być sfałszowane, albo zakłada się, że społeczeństwo jest skorumpowane i w związku z tym należy liczyć się z próbami wyłudzenia czy oszustwa, byłoby to dla mnie do zaakceptowania. Takie jednak dość pokrętnie wyjaśnienie, że chodzi o format wordowski czy excelowski, a może jeszcze jakiś inny, i że to byłoby do zaakceptowania albo nie, jest dość żenujące. Ja tej odpowiedzi nie przyjmuję do wiadomości. Co nie oznacza, że w ślad za tym idą jakieś konsekwencje w postaci wniosków, gdyż takiego wniosku nie składam. Dziękuję.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Dziękuję.

Rozumiem, że nie ma wniosku legislacyjnego.

Przechodzimy do dalszej części.

Czy ktoś z panów senatorów chciałby zabrać głos? Nie ma chętnych. W związku z tym przejdziemy do głosowań.

Poproszę w tym momencie pana legislatora o formułowanie poszczególnych poprawek, które za chwilę poddamy pod głosowanie.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dobrze. Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Rozpocznę od poprawki sformułowanej w pktcie 2. Biuro Legislacyjne proponuje, aby w art. 1 w pktcie 14 po wyrazach: „art. 19” dodać dwukropek, pozostałą część oznaczyć jako lit. a i dodać lit. b w brzmieniu: „lit. b: dodaje się ust. 3 w brzmieniu: prezes urzędu, a w zakresie pomocy publicznej w rolnictwie lub rybołówstwie minister właściwy do spraw rolnictwa, dokonuje uzupełnienia notyfikacji za pośrednictwem Stałego Przedstawicielstwa Rzeczypospolitej Polskiej przy Unii Europejskiej w Brukseli”. Dziękuję.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Dziękuję.

Rozumiem, że rząd wyrażał wcześniej opinię pozytywną i ją podtrzymuje, tak? Podtrzymuje.

Czy ktoś z panów senatorów chciałby jeszcze w tej sprawie zabrać głos? Nie ma chętnych. Ja przejmuję tę poprawkę.

W związku z tym proszę bardzo: kto jest za poprawką? (6)

Dziękuję. Poprawka została przyjęta jednogłośnie.

Proszę o następną.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dziękuję.

Poprawka sformułowana w pktcie 3 opinii. W art. 1 w pktcie 29 po wyrazach: „art. 36” dodaje się dwukropek, pozostałą część oznacza się jako lit. a i dodaje się lit. b w brzmieniu: „lit. b: ust. 3 otrzymuje brzmienie: sprawozdania, o których mowa w ust. 1, Rada Ministrów przedstawia Sejmowi do końca roku kalendarzowego następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie”. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Dziękuję.

Rząd popiera? Popiera.

Czy ktoś z panów senatorów chce jeszcze coś powiedzieć? Nikt się nie zgłasza. W związku z tym, proszę bardzo, przystępujemy do głosowania.

Poprawka przejęta przeze mnie.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (6)

Poprawka została przyjęta jednogłośnie.

Proszę pana legislatora o następną poprawkę.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Jakub Zabielski:

Kolejna poprawka sformułowana jest w pktcie 4 opinii. W art. 1 w pktcie 17 przed lit. a dodaje się literę... w brzmieniu: „ust. 2 otrzymuje brzmienie: w związku z postępowaniem przed komisją organy administracji publicznej, które opracowały projekty programów pomocowych, podmioty udzielające, podmioty które opracowały projekty pomocy indywidualnej, podmioty ubiegające się o udzielenie pomocy, beneficjenci pomocy lub inne właściwe podmioty przedstawiają prezesowi urzędu, a w zakresie pomocy publicznej w rolnictwie lub rybołówstwie – ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, w wyznaczonym terminie, informacje niezbędne do opracowania odpowiedzi na zapytania Komisji, wyjaśnień, uwag lub stanowisk”. Konsekwencją tej poprawki będzie poprawka w art. 1 w pktcie 36, gdzie wyrazy: „art. 21 ust. 1 i 2” zastępuje się wyrazami: „art. 21 ust. 1”. Głosowanie nad tymi poprawkami powinno być łączne. Dziękuję.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Dziękuję.

Rząd popiera poprawkę, tak?

Nie widzę, żeby ktoś z senatorów miał jakieś uwagi. W związku z tym przystępujemy do głosowania.

Poprawka jest przejęta przeze mnie.

Kto jest za? (6)

Poprawka została jednogłośnie przyjęta.

To są już wszystkie poprawki...

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Jakub Zabielski:

Jeszcze jedna poprawka, sformułowana w pktcie 5 opinii. Jest to poprawka następującej treści: „dodaje się art. 6a w brzmieniu: art. 6a w ustawie z dnia 22 września 2006 r. o przejrzystości stosunków finansowych pomiędzy organami publicznymi a przedsiębiorcami publicznymi oraz o przejrzystości finansowej niektórych przedsiębiorców, w art. 21 pkt 3 otrzymuje brzmienie: w art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie: za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków, o których mowa w art. 21 ust. 2 i art. 39, oraz za utrudnianie przeprowadzania kontroli u beneficjenta pomocy, prezes urzędu, a w zakresie pomocy publicznej w rolnictwie lub rybołówstwie – minister właściwy do spraw rolnictwa, może, w drodze decyzji, nałożyć na beneficjenta karę pieniężną do wysokości równowartości 10 tysięcy euro”. Dziękuję.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Proszę rząd o stanowisko. Rząd popiera poprawkę, tak?
Czy ktoś z senatorów chciałby zabrać głos? Nikt.
Poprawka została przejęta przeze mnie.
Proszę, przystępujemy do głosowania.
Kto jest za? (6)
Dziękuję. Poprawki zostały przyjęte.
Czy są jeszcze jakieś uwagi, ewentualnie wnioski legislacyjne? Nie ma uwag.
Mam jeszcze jedno pytanie. Patrząc na zmiany w ustawie o podatkach i tak dalej... Tu chodzi tylko o to ujęcie minus, tak? Czyli to się zalicza? Szczególnie przy tych wszystkich ulgach podatkowych, tak?

**Dyrektor Departamentu Finansów
w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Aleksandra Szlągowska:**

Tam chodzi o to, że przy udzielaniu ulg podatkowych i zwolnień podatkowych należy stosować przepisy ustawy o pomocy publicznej.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Rozumiem. Czyli tutaj nie będzie jakichś wielkich uwag, protestów. Nie było w Sejmie żadnej dyskusji?

Poseł Józef Klim:

Mogę tylko krótko przedstawić informację z przebiegu prac nad tą ustawą. Otóż jest to ustawa, która wynika z dwuletniej praktyki stosowania ustawy z kwietnia 2004 r. W pierwszym czytaniu, jak i w pracach podkomisji, posłowie koncentrowali się na pewnych poprawkach proceduralnych, legislacyjnych, formalno-prawnych, w sensie merytorycznym zaś były podzielane stanowiska rządu. Tak że tutaj jakichś większych takich skutków chyba nie będzie. Dziękuję.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Przystępujemy zatem do głosowania nad całością, wraz z poprawkami.
Kto jest za? (5)
Kto jest przeciw? (0)
Kto się wstrzymał?(1)
Jeden senator wstrzymał się od głosu.
Na sprawozdawcę proponuję pana senatora Łyczaka. Dziękuję.
Tak więc ten punkt posiedzenia mamy wyczerpany.
(*Głos z sali: Dziękuję bardzo.*)
Dziękuję osobom, które w tym punkcie porządku obrad zabierały głos.
Czy jest pani legislator?
(*Głos z sali: Jest.*)

Proszę państwa, teraz trzeci punkt na tym posiedzeniu, a jest to rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego. Są to druki sejmowe nr 962 i 1015 oraz druk senacki nr 271.

Proszę pana ministra o zreferowanie w skrócie tej ustawy.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Sebastian Filipek-Kaźmierczak:**

Panie Przewodniczący! Panowie Senatorowie!

Mam przyjemność przedstawić projekt ustawy o zmianie ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego.

Projekt przedmiotowej ustawy wprowadza zmianę w przepisach dotyczących rynków owoców i warzyw, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego. Zmiana w przypisach dotycząca rynków owoców i warzyw rozszerza kompetencje wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych o możliwość przeprowadzania kontroli u handlowców w zakresie spełnienia obowiązków przekazywania informacji o ich nazwie i adresie, o rodzaju i zakresie prowadzonej działalności oraz o ilości owoców i warzyw wprowadzonych do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym z podziałem na gatunki oraz obrót hurtowy i detaliczny, a także kontroli zgodności wyżej wymienionych informacji ze stanem faktycznym. Powyższe zmiany mają na celu zapewnienie realizacji obowiązku przedkładania przez handlowców wyżej wymienionych informacji, a także ich weryfikację.

Zmiany dotyczące rynku tytoniu dotyczą w szczególności, po pierwsze, rozszerzenia dotychczasowego katalogu przesłanek do skreślenia pierwszego przetwórcy z rejestru pierwszych przetwórców. Dzięki tej zmianie możliwe będzie skreślenie przetwórcy, który przestał dysponować obiektami gwarantującymi możliwość pierwszego przetwarzania surowca tytoniowego.

Po drugie, dotyczą usprawnienia kontroli przyprływu surowca tytoniowego oraz jego magazynowanie. Dotychczasowe uregulowania obowiązujące w tym zakresie pozostawiają możliwość przechowywania surowca tytoniowego poza miejscem jego przeznaczenia, co może utrudniać lub uniemożliwić przeprowadzenie identyfikacji i kontroli surowca tytoniowego przez Agencję Rynku Rolnego.

Po trzecie, zmiany dotyczą uregulowania sposobu postępowania w przypadkach, gdy w wyniku zmiany posiadacza gospodarstwa, w którym uprawiany jest tytoń, nastąpi przejście prawa i obowiązku wynikających z umowy kontraktacji zawartej z grupą producentów tytoniu. W celu wyeliminowania dotychczasowych wątpliwości interpretacyjnych, umożliwiającym grupom producentów tytoniu nieuzasadnione zobowiązanie następców prawnych do wstępowania do grup, podaje się przepis jednoznacznie wskazujący na możliwość realizacji umowy kontraktacji przez następcę prawnego bez konieczności wstępowania do grupy producentów, z którą ta umowa została zawarta.

Po czwarte, zmiany dotyczą ustalenia zasady, że przypadki śmierci producenta surowca tytoniowego oraz przekazania gospodarstwa w celu uzyskania renty strukturalnej są przypadkami szczególnymi i z tego powodu zmiany umów na uprawę oraz umów kontraktacji, zaistniałe w wyniku tych zdarzeń, powinny zostać wyłączone z obowiązku rejestracji w określonym w ustawie terminie.

Pozostałe zmiany w odniesieniu do rynku tytoniu mają charakter redakcyjny i porządkujący.

Zmiany w przepisach dotyczących rynku suszu paszowego mają na celu: wprowadzenie dostosowań w nazewnictwie, wynikających z ogłoszenia sprostowania do rozporządzeń wspólnotowych; dostosowanie obowiązujących przepisów w zakresie rynku suszu paszowego do rozporządzeń Komisji Europejskiej, w myśl których jedynym celem ponownego wprowadzenia na teren przedsiębiorstwa przetwórczego suszu paszowego wyprodukowanego przez to przedsiębiorstwo może być konieczność przepakowania tego suszu; uporządkowanie prawa krajowego przez uchylenie w zmieniającej ustawie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw rynków rolnych do wydania aktu wykonawczego w zakresie metod pobierania próbek suszu paszowego i wykonywania badań parametrów jakościowych tego suszu. Aktualnie obowiązujące rozporządzenie ministra rolnictwa i rozwoju wsi z dnia 25 listopada 2005 r. w sprawie metod pobierania próbek suszu paszowego i wykonywania badań parametrów jakościowych tego suszu powieliła przepis rozporządzeń wydanych na podstawie ustawy z dnia 23 sierpnia 2001 r. o środkach żywienia zwierząt, które to rozporządzenia zostały utrzymane w mocy do dnia wydania przepisów wykonawczych w tym zakresie na podstawie ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach. Dziękuję za uwagę.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Dziękuję.

Proszę bardzo, Biuro Legislacyjne, pani legislator.

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Renata Bronowska:**

Szanowni Państwo, Biuro Legislacyjne chciałoby przedstawić pięć uwag do omawianej dzisiaj przez państwa ustawy. Pierwsza uwaga dotyczy art. 1 pkt 1 – zmiany dokonanej w art. 15, polegającej na rozszerzeniu zakresu uprawnień wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych o prawo do przeprowadzania kontroli spełniania przez handlowców obowiązku określonego w art. 17 ust. 1. Na mocy tego przepisu przyznaje się wojewódzkiemu inspektorowi nowe kompetencje w zakresie kontroli. Jednocześnie jednak w ustawie brakuje przepisu, który określa tryb przeprowadzania tej kontroli oraz wskazuje podstawowe zasady jej przeprowadzania. W szczególności chodzi tutaj o prawa i obowiązki podmiotu kontrolującego i kontrolowanego.

W związku z powyższym konieczne jest, jak się wydaje, uzupełnienie tej regulacji bądź poprzez wskazanie wprost trybu postępowania kontrolnego w ustawie albo poprzez odesłanie w tym zakresie – jak to już zresztą uczyniono w zakresie innych uprawnień wojewódzkiego inspektora – do ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, a dokładnie do rozdziału czwartego, określającego postępowanie kontrolne, które to postępowanie odpowiednio stosuje się w przypadku innych kontroli przeprowadzanych przez wojewódzkiego inspektora. Propozycja odpowiedniej poprawki została zawarta w pkt 1 opinii.

Druga uwaga sprowadza się faktycznie do korekty odesłań w zakresie art. 29. Art. 29 bowiem został na mocy tej nowelizacji rozszerzony o ust. 3. Dodano tam nową normę i norma ta, czyli art. 29 ust. 3, stanowi samodzielną przesłankę, z którą wiążą się

określone konsekwencje, zarówno administracyjne w postaci wykreślenia z rejestru pierwszych przetwórców, jak i określone konsekwencje karne zawarte w przepisach karnych ustawy. Jednakże w związku z tym, iż art. 29 w całości stanowił dotychczas podstawę odpowiedzialności karnej oraz przesłankę skreślenia z rejestru pierwszych przetwórców, należy przepisy, które dotychczas odnosiły się do przesłanki z art. 29, odpowiednio doprecyzować, tak aby odnosiły się wyłącznie do art. 29 ust. 1 i 2. I tutaj też są, oczywiście, odpowiednie propozycje poprawek w pkt 2 opinii.

Kolejna uwaga wiąże się z art. 33d, dodanym ust. 1a, jest to zmiana w art. 1 pkt 6 ustawy. Tutaj mianowicie pojawia się sformułowanie: „realizuje zobowiązania wynikające z tej umowy”. Biuro Legislacyjne chciałoby uniknąć sytuacji, w której to pojęcie zobowiązania będzie rozumiane tylko i wyłącznie jako realizacja obowiązków wynikających z umowy. Stąd też proponuję zastąpienie tego pojęcia „zobowiązanie” pojęciem „prawa i obowiązki”, jednocześnie zaznaczając, że jest to poprawniejsze z punktu widzenia terminologii kodeksu cywilnego, ale również spójne z tą ustawą, ponieważ – proszę to zauważyć – w art. 33d w dodanym ust. 7 jest już mowa o prawach i obowiązkach wynikających z umowy o kontraktacji itd. Wydaje się więc, że jest to uwaga zasadna.

I jeszcze dwie uwagi. Jedna dotyczy dodanego właśnie ust. 7 w art. 33d, który to przepis w brzmieniu zaproponowanym w tej ustawie wyłącza obowiązek przekazywania informacji o zmianach umów na uprawę tytoniu oraz kopii tych dokumentów przez nowego posiadacza gospodarstwa rolnego w sytuacjach określonych w tym przepisie w pktach 1 i 2. Jednak, jak doczytało się Biuro Legislacyjne w uzasadnieniu, właściwie intencją było wyłączenie w zakresie terminu przekazywania informacji, a nie wyłączenie całego obowiązku. Stąd też konieczna jest modyfikacja ust. 7. Nie kwestionując potrzeby wyłączenia terminu, który zawarty jest w ust. 6 art. 33d, biuro chciałoby ewentualnie zwrócić uwagę na potrzebę wskazania jednak tego terminu – oczywiście innego, takiego, jaki tutaj zostanie przez państwo zaproponowany – w odniesieniu do nowych posiadaczy gospodarstwa rolnego, czyli tych podmiotów, które będą zobowiązane do przekazywania informacji o zmianach w umowach na podstawie art. 33d ust. 7.

Ostatnia uwaga wiąże również z art. 29, który nakłada nowe obowiązki na pierwszych przetwórców. Proponowałabym tutaj rozważenie, czy nie jest konieczne dodanie przepisu przejściowego, który wskazywałby pewien termin na dostosowanie się pierwszych przetwórców do nowych wymagań, tym bardziej że *vacatio legis* tej ustawy jest czternastodniowe – nie wiem, czy wystarczające na dostosowanie się do nowych obowiązków. Stąd też odpowiednia propozycja poprawki w pkt 5 i alternatywna propozycja, polegająca po prostu na ewentualnym przedłużeniu w ustawie okresu *vacatio legis*. Również zostawiam do decyzji państwa, czy i jak długi powinien być ten termin. Dziękuję.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Rozumiem, że rząd ustosunkuje się do przedstawionych propozycji.
Proszę.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Sebastian Filipek-Kaźmierczak:**

Panie Przewodniczący, w stosunku do zgłoszonych tutaj uwag Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu chciałbym powiedzieć, że pierwsza uwaga jest zasadna.

Rząd popiera poprawki w brzmieniu zaproponowanym przez Biuro Legislacyjne. Druga uwaga również jest zasadna. Rząd popiera obie propozycje poprawek w brzmieniu zaprezentowanym przez Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu. Trzecia uwaga ma charakter redakcyjny i nie wpływa na istotę i wymowę przepisu. Brzmienie zaproponowane przez Biuro Legislacyjne jest zgodne z nazewnictwem kodeksowym. Rząd nie wyraża sprzeciwu wobec proponowanej poprawki.

Czwarta uwaga – zasadna propozycja poprawek w art. 1 w pkt 6 lit. d w ust. 7. Rząd popiera propozycję poprawki oznaczonej jako lit. a w brzmieniu zaproponowanym przez Biuro Legislacyjne, ale nie popiera poprawki oznaczonej jako lit. b. Poprawka ta wnosi nowe rozstrzygnięcie merytoryczne do treści ustawy. Polega ono na ograniczeniu terminu przekazywania przez następców prawnych producentów surowca tytoniowego, którzy stali się posiadaczami gospodarstwa rolnego w szczególnych sytuacjach – chodzi na przykład o dziedziczenie, przejście poprzednich posiadaczy gospodarstwa na rentę strukturalną – informacji o zmianach umów na uprawę tytoniu oraz dokumentów potwierdzających te zmiany. Z uwagi na fakt, że przekazanie takiej informacji oraz niezbędnych dokumentów do Agencji Rynku Rolnego jest warunkiem wpisania do rejestru producentów surowca tytoniowego, a także warunkiem uzyskania krajowych płatności uzupełniających dla producenta, dodatkowe ograniczenie terminu, w jakim należy tego dokonać, jest niezasadne.

Jeżeli chodzi o piątą poprawkę, to uważamy, że ta uwaga jest zasadna. Rząd popiera propozycję poprawki w brzmieniu zaproponowanym przez Biuro Legislacyjne. Jednocześnie rząd proponuje, aby przewidywany termin na dokonanie przez pierwszych przetwórców surowca tytoniowego niezbędnych dostosowań określić na trzydzieści dni od dnia wejścia w życie przedmiotowej ustawy. Zgodnie z informacjami uzyskanymi z Agencji Rynku Rolnego możliwości magazynowe wszystkich funkcjonujących w Polsce pierwszych przetwórców surowca tytoniowego są wystarczające do dokonania niezbędnego przystosowania w proponowanym terminie trzydziestu dni od dnia wejścia w życie przedmiotowej ustawy.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Rozumiem, że rząd przedstawił już stanowisko co do wszystkich propozycji. Ministerstwo Finansów nie ma nic do dodania.

W związku z tym otwieram dyskusję.

Proszę panów senatorów, jeśli jest taka potrzeba...

Zgłasza się pan senator Gołaś. Bardzo proszę.

Senator Andrzej Gołaś:

A dlaczego by nie?

Na wstępie chcę uspokoić stronę rządową, że nie będę występował przeciwko tej ustawie. Chciałbym jednak zwrócić uwagę na pewną schizofrenię, z którą jeszcze w tej chwili się nie spotykamy, ale z którą w którymś momencie, być może, się zetkniemy. To nie dotyczy tej ustawy, tego głosowania dzisiaj... Można by powiedzieć w ten sposób, że – zacznę od sentencji – wszystko, co miłe i przyjemne, jest albo niezdrowe, albo niemoralne. Palenie papierosów jest niezdrowe. W tej chwili wchodzimy z ogromnymi obostrzeniami, jeśli chodzi o palenie papierosów.

Wróciłem niedawno z Albanii – nie byłem tam dla chimery czy jakiejś fanaberii, ale reprezentowałem polski parlament – a zaobserwowałem tam coś, co mnie bardzo uderzyło: tam wszędzie można palić, tam wszędzie palą. My zaś w Polsce posuwamy się coraz dalej z tymi ograniczeniami. Obecnie jako Komisja Rolnictwa i Ochrony Środowiska z jednej strony promujemy tytoń, a z drugiej strony jako ochrona środowiska – a elementem tego środowiska jest człowiek – za chwilę będziemy pewnie opiniować pewne ustawy, które ograniczą w ogóle palenie albo sprowadzą palaczy do podziemi.

Zwracam więc uwagę na to, co nas niejako czeka. Oczywiście w chwili obecnej, żeby nie było wątpliwości, nie jestem przeciwnikiem produkcji alkoholu ani produkcji papierosów. Nie będę już tutaj wymieniał dekalogu różnych rzeczy, które są przyjemne, a niekoniecznie akceptowane w różnych kategoriach.

Mam jednak pytanie do pana ministra. Panie Ministrze, jeżeli chodzi o to zagrożenie dla środowiska, w tym przypadku dla człowieka, to jakiej jakości jest tytoń, który produkujemy w Polsce?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Proszę?

(Głos z sali: Bardzo dobrej.)

A, to już dziękuję. Wycofuję się, skoro mi pani powiedziała, że jest bardzo dobry...

**Zastępca Dyrektora Departamentu Rynków Rolnych
w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Bogumiła Kasperowicz:**

Panie Przewodniczący, Szanowni Państwo!

Mamy cały katalog odmian, które są uprawiane w Polsce. Jeśli chodzi o Virginię i Burleya, to one nie odbiegają jakościowo od tego, co jest produkowane w innych krajach Unii Europejskiej czy w dawnej Piętnastce. Palacze jednak wiedzą, że do papierosów dodawany jest również tak zwany tytoń aromatyzowany, który nadaje tak zwany smaczek i określony zapach papierosom. Te odmiany, które faktycznie są – są naprawdę dobrej jakości.

Co do tego, co pan senator był uprzejmy powiedzieć wcześniej, to tak się stało, że ta komisja senacka faktycznie zajmuje się ochroną środowiska i rolnikami. Musimy zważyć na jedno: że tytoń jest uprawiany w gospodarstwach o bardzo małej powierzchni. Z naszych wyliczeń – z wyliczeń czy z ekspertyz naukowych – wynika, że trudno jest znaleźć roślinę, która byłaby uprawiana na tych terenach, gdzie uprawia się tytoń, i która by dawała takie dochody, jakie można uzyskać z uprawy tytoniu.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Dziękuję pani dyrektor.

Jeśli mogę podzielić się słowem, to ja też jeżdżę na spotkania, bo mój rejon akurat, tak jak i pana senatora Gołasia, jest zainteresowany produkcją tytoniu. Małopolska jest znana i przoduje w Polsce. Ale Lubelszczyzna również, a Zamojszczyzna szczególnie. Wszędzie mówię, że nie palę i nie popieram palenia. Popieram jednak plantatorów, którzy mogą korzystać z zasad unijnych i dopłat, jakie im przysługują. Po prostu

póki palacze są, to lepiej, żeby tytoń produkowali polscy plantatorzy. Pamiętam, że w tamtej kadencji walczyliśmy – myślę, że też można powiedzieć: i słusznie – o zniesienie produkcji gęsi na odtłuszczone wątróbki, ale gdzie indziej produkują, sprzedają, są przecież pasztety strasburskie. A w Polsce już się tego nie produkuje. No i też można powiedzieć, że my tu w Polsce zlikwidujemy produkcję, a w innych krajach produkują i produkować będą. W związku z tym, Panie Senatorze, myślę, że to jest ważne dla pana regionu, żeby była ta uprawa, tak samo i dla mojego regionu. Dziękuję.

Czy są jeszcze jakieś uwagi legislacyjne? Nie ma.

Rozumiem, że pani legislator co do poprawki w lit. b nie wnosi żadnych dodatkowych uwag...

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Renata Bronowska:**

Biuro Legislacyjne wniosło uwagę, że wydaje się...

(Przewodniczący Jerzy Chróścikowski: Pytam tylko, czy chciałoby tego dodatkowo bronić.)

Jest rzeczywiście tak, że jeżeli określa się pewien obowiązek, to również powinno się określać termin na jego wykonanie. W związku z powyższym była sugestia, żeby jednak ten termin określić. Jeżeli stanowisko ministerstwa jest takie, że ten termin nie jest potrzebny, to rozstrzygnięcie tej kwestii zostawiam państwa woli.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Ministerstwo uzasadnia, że z tym problemu nie będzie. Jest to dość przyjazne plantatorom. Dobrze. Dziękuję.

Przechodzimy do głosowań. Czy jest potrzeba czytania poprawek? Czy bez czytania będziemy głosować nad poszczególnymi poprawkami: pierwszą, drugą i trzecią. Zgoda?

Przechodzimy do poprawki pierwszej.

Rząd ją popiera, tak?

Proszę o głosowanie nad poprawką pierwszą.

Kto jest za? (6)

Poprawka została przyjęta jednogłośnie. (6)

Proszę, poprawka druga.

Czy ktoś chce przejść? Trzy łącznie, tak?

(Głos z sali: Czemu trzy?)

Przejmuję te poprawki. Rząd popiera te poprawki.

Kto jest za? (6)

Dziękuję. Poprawka została przyjęta.

Poprawka czwarta, bez lit. b.

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Renata Bronowska:**

Przepraszam bardzo, poprawka do pktu 3 jako poprawka czwarta, ponieważ dwie wcześniej przegłosowane były do pktu 2.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Tak, tak, słusznie. Dobrze. Czyli teraz trzecia...

(Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Renata Bronowska: Poprawka do pktu 3 jako poprawka czwarta.)

Jako poprawka czwarta. Dziękuję.

Proszę o głosowanie. Rząd popiera ją, tak?

Poprawka przejęta przeze mnie.

Kto jest za? (6)

Poprawka została przyjęta jednogłośnie.

Poprawka piąta do pktu 4, tylko w zakresie lit. a.

Rząd popiera poprawkę. Poprawka jest przejęta przeze mnie.

Kto jest za? (6)

Poprawka została przyjęta.

Przechodzimy do poprawki szóstej – do pktu 5. W tej poprawce chodzi o wpisanie terminu trzydziestu dni, tak? Taka jest propozycja rządu? Tak.

Ja tę poprawkę przejmuję.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Renata Bronowska:**

Przy tym, jak rozumiem, głosują państwo nad rozwiązaniem pierwszym, polegającym na dodaniu art. 1a.

Przewodniczący Jerzy Chróścikowski:

Poprawka z terminem trzydziestodniowym została przeze mnie przejęta. Rząd ją popiera.

Kto jest za? (6)

Poprawka została przyjęta.

Wszystkie poprawki zostały przegłosowane. Czy są jakieś uwagi? Nie ma uwag...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Nie, nie... Od razu mówiłem, że poza poprawką zawartą w lit. b. W tej poprawce chodziło tylko o lit. a. Lit. b już nie zgłoszono.

Czyli mamy wszystkie poprawki przyjęte. Nie zgłoszono żadnych innych uwag.

Poproszę o głosowanie nad całością ustawy z poprawkami.

Kto jest za? (6)

Dziękuję.

Uchwałę podjęliśmy jednogłośnie.

Na sprawozdawcę proponuję Jerzego Chróścikowskiego. Nie widzę sprzeciwu, w związku z tym będę sprawozdawcą.

Mamy wyczerpane punkty naszego posiedzenia.

Dziękuję wszystkim gościom i członkom rządu za uczestnictwo.

Zamykam posiedzenie.

(Koniec posiedzenia o godzinie 18 minut 20)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851